

РЕШЕНИЕ

№ 23956

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5165** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) чрез процесуалния му представител юрк. А. А., срещу решение № 1810 от 15.04.2024 г., постановено по НАХД № 17638/2023 г. от Софийски районен съд (СРС), 3-ти състав. С него е отменен като незаконосъобразен Електронен фиш (ЕФ) серия К № 7548546, с който на Д. К. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.4 във вр. с ал.1, т.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила, необосновано и явно несправедливо. Касаторът поддържа тезата, че при издаване на електронния фиш са спазени разпоредбите на чл.188 от ЗДвП и чл.189, ал.4 и сл.от ЗДвП, поради което същият следвало да бъде потвърден. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Д. К. К. лично и чрез пълномощника си адв. Б. А. оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че същата е бланкетна. Моли за оставяне на обжалваното

съдебно решение в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата. Предлага обжалваното решение като правилно да бъде оставено в сила.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 05.05.2023 г. в 11:48 ч. в [населено място] по Околовръстен път срещу номер 260 до магазин Хюндай в посока от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място е установено заснето с АТСС нарушение на скоростта, извършено с лек автомобил „Сузуки С.” с рег. [рег.номер на МПС] , като е отчетена скорост от 72 км/ч. след приспаднат толеранс от 3 км/ч., което е със 22 км/ч. над разрешената скорост. Скоростта е установена чрез автоматизирано техническо средство от одобрен тип, преминало успешно периодичен технически контрол със срок на валидност до 07.09.2027 г.

За така установеното нарушение е издаден електронен фиш серия К № 7548546, с който на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.4 във вр. ал.1, т.2 от ЗДвП на Д. К. К. е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение при чл.21, ал.1 от ЗДвП, приложена в условията на повторност.

С обжалваното решението СРС е отменил електронния фиш. За да постанови този резултат, е приел, че същият отговаря на легалното определение по §6, т.63 от ДР на ЗДвП и издаден при спазване на изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП. Преносимата система за видеоконтрол тип ARH CAM S1 била от одобрените за използване типове средства за измерване до 07.09.2027г., като според протокол № 67-СГ-ИСИС/17.05.2022г. преминала успешно периодичен контрол със срок на валидност една година, което означало, че към датата на заснемане на нарушението и засичане на скоростта на движение – 05.05.2023г. била технически изправна да засича и заснема скоростта на движение на МПС.

Според протокол за използване на АТСС от 05.05.2023г., системата била позиционирана в [населено място] по Околовръстен път срещу № 260 до магазин „Хюндай“, посока от [улица]към [улица], с въведено ограничение от 50 км/ч., без пътен знак, с посока на действие - приближаващи, стационарен режим. Според снимката на позиционираната АТСС обаче, посоката била отдалечаващи, а това се виждало и на снимката на самото МПС, с което било извършено нарушението на скоростта. По тази причина съдът не можел да установи в коя посока на движение всъщност по Околовръстния път била използвана АТСС, защото това имало значение за въведената скорост на движение. Видно от изпратените проекти за организация на движението от СО-Д. и от ОПУ-АПИ по целия Околовръстен път се виждало, че има ограничение на скоростта с пътни знаци, т.е. не важало общото ограничение от 50 км/ч., като в района на магазин „Хюндай”, както от страната на магазина, така и в срещуположната посока, ограничението на скоростта било 80 км/ч., въведено с пътен знак В26. При засечена скорост на движение на автомобила от 75 км/ч., отдалечаващ се от АТСС и недвижим се в локалното платно, идващо от магазин „К.”, за да се включи в Околовръстен път именно в района срещу магазин Хюндай, според съда, водачът се движил с разрешена скорост до 80 км/ч. При това положение съдът е

приел, че не е извършено нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което е отменил електронния фиш без да обсъжда правилността на наложеното наказание, включително и квалифицирането на деянието като повторно.

Обжалваното решение е правилно.

Изложените аргументи от СРС напълно съответстват на представените доказателства по делото. Констатираното разминаване между снимковия материал и протокола води до неяснота къде реално се е намирала системата за контрол на скоростта, което е довело до неяснота при установяване на фактите по случая.

От друга страна, видно от представеното по делото писмо от Областно пътно управление – С. към Агенция „Пътна инфраструктура” заедно с приложената към него схема за организация на движението на път П-18 Околовръстен път С., максималната скорост в процесния участък и в двете посоки е 80 км./ч., а отчетената скорост на процесния автомобил е 72 км./ч., поради което правилно районният съд е приел, че не е налице нарушение на максималната допустима скорост.

По изложените съображения решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд - София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1810 от 15.04.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 17638/2023 г. от Софийски районен съд, 3-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: